

РЕШЕНИЕ

№ 16836

гр. София, 16.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 16.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1448** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на Сдружение „Музикаутор“ против Решение с изх. № 97-00-136/22.01.2025г. на главния секретар на Министерството на културата.
Жалбоподателят обжалва решението в частта по т. 1 и т. 2 частично, а изцяло - по т. 3 и т. 4, като поддържа, че е неправилно и незаконосъобразно, тъй като е постановено в противоречие с материалноправните разпоредби и съществено нарушение на административнопроизводствените правила, при неспазване формата на акта и в несъответствие с целта на закона. По подробно изложените в жалбата съображения се претендира отмяна на решението в обжалваните части и задължаване на ответника да предостави пълен достъп до обществената информация в съответствие със зададените по т. 1 - т. 4 от заявлението по ЗДОИ въпроси. Претендират се сторените по делото разноски.
Ответникът - главният секретар на Министерството на културата, в депозиран писмен отговор и в съдебното заседание, чрез процесуалния си представител юрк. С., оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност.
С. градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща процесуален представител по делото и не взема становище по жалбата.
Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:
Административното производство е образувано по заявление за достъп до обществена

информация с вх. № 97-00-136/09.12.2024 г. от Сдружение „Музикаутор“, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4, до министъра на културата, с което на основание чл. 24, ал. 1 във вр. с чл. 3, ал. 1 и чл. 2, ал. 1 ЗДОИ се иска предоставяне на достъп до обществена информация за контролната дейност на Министерството на културата за спазването на Закона за авторското право и сродните му права и Закона за административните нарушения и наказания, както следва: "1. В периода от 01.01.2022г. до 09.12.2024г. колко са и кои са проверените от МК кабелни оператори по години; 2. В периода от 01.01.2022г. до 09.12.2024г. колко са и до кои от проверените лица са отправените от МК разпореждания по чл. 96е от ЗАПСП и предупреждения по чл. 28 от ЗАНН; 3. В периода от 01.01.2022г. до 09.12.2024г. направени ли са и колко са проверките от МК за изпълнението на отправените разпореждания и предупреждения по т. 2; 4. Какъв ресурс (време, брой служители, размер на отпуснатите финансови средства) на МК отнема една проверка по т.1; 5. Представете, ако е наличен в МК, вътрешен документ относно маловажен случай при проверки от МК по ЗАПСП и по ЗАНН спрямо юридически лица по т. 1 или изобщо спрямо ползвателите на музика с/без текст; 6. Представете, ако е наличен в МК, вътрешен документ относно контрола за лицензионен договор за използване на музика с/без текст от юридическите лица по т. 1 при проверки от МК по ЗАПСП и по ЗАНН спрямо тези юридически лица". Заявителят е посочил, че желае да получи информацията на електронна поща [електронна поща]. В заявлението се твърди, че е налице надделяващ обществен интерес за прозрачност на държавния орган по смисъла на ЗДОИ.

С уведомление с изх. № 97-00-136/20.12.2024г. заявителят е уведомен на основание чл. 29, ал. 1 ЗДОИ, че в срок от 30 дни следва подробно да уточни предмета на исканата информация, като са дадени указания за прецизира/преформулира запитването си по отношение на използвания израз "кабелни оператори", доколкото в ЗАПСП, с който е свързано искането, не се използва този израз, нито съдържа обяснение на този израз.

С писмо с вх. № 97-00-136/09.01.2025г. до главния секретар на Министерството на културата от заявителя е направено пояснение, че използваното понятие "кабелни оператори" в заявление с вх. № 97-00-136 от 09.12.2024г. следва да се разбира като юридически лица, извършващи "препредаване" по смисъла на § 2, т. 5в, б. "а" от ДР на Закона за авторското право и сродните му права.

Административното производство е приключило с постановяване на оспореното в настоящото производство Решение изх. № 97-00-136/22.01.2025г. на главния секретар на Министерството на културата, с което е постановено следното: 1. На въпрос по т. 1 от заявление с вх. № 97-00-136/09.12.2024 г. е предоставен частичен достъп до информация. Прието е, че предоставянето на обществена информацията следва да бъде частично отказано на основание чл. 37, ал. 1, т. 3 ЗДОИ при следните мотиви: С Решение № 97-00-66/15.07.2024 г. /по т.1/ на главния секретар на Министерство на културата на Сдружение „Музикаутор“ е предоставена наличната в министерството информация по заявление с аналогичен въпрос, за периода 01.01.2021 г. до 30.06.2024 г.; с Решение № 97-00-64/05.07.2024г. /по т.1/ на главния секретар на Министерство на културата на СНЦ „Музикаутор“ е предоставена наличната в министерството информация по заявление с аналогичен въпрос за периода 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г. Прието е, че с горесцитираните две решения вече е предоставяна търсената информация, касаеща периода от 01.01.2021г. до 30.06.2024г., поради това с решението се предоставя следната налична в Министерство на културата информация, която допълва гореописаните периоди, а именно: предоставя се изисканата информация за календарната 2024 г. - за периода 01.01.2024 г. до 09.12.2024 г., съгласно която инспектори от Дирекция „Авторско право и сродните му права“ са извършили общо 25 /двадесет и пет/ бр. проверки на юридически лица, извършващи

„препредаване“ по смисъла на § 2, т. 5в, б. „а“ от Допълнителните разпоредби на ЗАПСП, като се уточнява, че в периода попадат проверени както оператори, така и хотелиери, за извършено от тях препредаване на програми в хотелските стаи. На следващо място, относно частта от въпроса по т. 1: „кои са проверените от МК кабелни оператори по години“ и частта от въпроса по т. 2 „кои от проверените по т. 1 юридически лица...“ е прието, че предоставянето на информацията следва да бъде отказано, при следните мотиви: Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. А съгласно чл. 7, ал. 1 ЗДОИ не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информация от обществеността, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. В конкретния случай органът е приел, че поисканата информация касае установени от длъжностни лица при Министерство на културата нарушения на ЗАПСП, която може да се класифицира като служебна тайна, тъй като с оповестяване за извършено нарушение от едно дружество може да се урони престижа на същото. Посочено е, че съгласно чл. 98, ал. 3 ЗАПСП длъжностните лица, извършващи проверките, са длъжни да опазват служебната и търговската тайна, станала им известна във връзка с извършваните проверки, да не разгласяват данни от проверките и да използват информацията от проверките само за целите на производството по нарушението. Изложени са мотиви, че за информацията по въпросите от т. 1 и т. 2, в частта им относно „кои“, е налице забраната, разписана в чл. 7, ал. 1 ЗДОИ, тъй като същата представлява служебна тайна и не следва да бъде предоставена. Органът е счел, че в случая не може да се приеме, че информацията е и с надделяващ обществен интерес, тъй като с тези въпроси не се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, а тя касае пряк интерес на заявителя, тъй като с получаването на тази информация СНЦ „Музикаутор“ ще бъде подпомогнат да осъществява собствените си права и задължения, а именно да защитава управяването от самия него права, в т.ч. да провери дали лицата /установените от МК нарушители/ продължават незаконосъобразно да извършват „препредаване“ по смисъла на § 2, т. 5в, б. „а“ от Допълнителните разпоредби на Закона за авторското право и сродните му права (АПСП) и след тази проверка. Поради гореизложеното органът е счел, че търсената информация не може да бъде определена като обществена такава, съответно не подлежи на предоставяне по реда на ЗДОИ.

На въпроса по т. 2 от заявление с вх. № 97-00-136/09.12.2024г. е предоставен частичен достъп до информация, като е прието, че предоставянето на информацията по този въпрос следва да бъде частично отказано на основание чл. 37, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ, при следните мотиви: С Решение № 97-00-90/11.09.2024 г. /т. 4/ на главния секретар на Министерство на културата на СНЦ „Музикаутор“ е предоставена наличната в министерството информация по аналогично заявление за периода 01.01.2023 г. до 26.08.2024 г.; с Решение № 97-00-64/05.07.2024 г. на главния секретар на Министерство на културата на „Музикаутор“ е предоставена наличната в министерството информация по аналогично заявление за периода 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г., поради това на заявителя се предоставя само информацията, която допълва гореописаните периоди, а именно за календарната 2024 г. - за периода 01.01.2024 г. до 09.12.2024г., през който са били издадени общо 52 /петдесет и две/ предупреждения от административнонаказващия орган за нарушения на ЗАПСП. Уточнено е, че Министерство на културата не разполага с детайлна справка по заложения от заявителя критерий, в частност по определен състав на административно нарушение на чл. 97 ЗАПСП, каквото се явява препредаването на телевизионни програми. Посочено е, че във връзка с осъществяваната контролна дейност в Дирекция „Авторско право и

сродните му права“ се води единствено статистика по години за общия брой актове, наказателни постановления, предупреждения или разпореждания по чл. 96е ЗАПСП.

За посочения от заявителя период от 01.01.2022 г. до 09.12.2024 г. няма налагани със заповед принудителни административни мерки /разпореждания/ по реда на чл. 96е ЗАПСП.

Относно частта от въпроса по т. 2 „кои от проверените по т. 1 юридически лица...” органът е счел, че предоставянето на информацията следва да бъде отказано, при мотивите, подробно изложени в т. 1 от решението. За пълнота на отказа са изложени и следните мотиви: "Посредством разпоредбата на чл. 7 ЗДОИ законодателят изрично е регламентирал ограниченията на правото на достъп до обществена информация - когато тя е класифицирана информация, представляваща държавна или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. Правото да се получава обществена информация гарантира осведомеността на гражданите за протичащите обществени процеси, поради което е недопустимо да се упражнява за постигане на цел извън посочената от закона. В случая правото на достъп по ЗДОИ се търси в противоречие на чл. 5 ЗДОИ, съгласно който осъществяването на правото на достъп до обществена информация не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на други лица. Целта на ЗДОИ е чрез предоставянето на търсената обществена информация да се даде възможност на гражданите да си съставят съответно мнение относно дейността на задължените субекти и в случая тази цел е изпълнена, като доказателство да това са цитираните в т. 1 и т.2 решения на главния секретар на МК за предоставяне на аналогична информация. Разкриването на това „кои“ са проверяваните лица, несъмнено би било нарушение по чл.5 ЗДОИ срещу „правата и доброто име на други лица“. Посочено е, че съгласно § 1, т. 6 ЗДОИ надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, а в случая не може да се приеме, че се касае за надделяващ обществен интерес, доколкото информацията касае проверка на субекти, упражняващи дейност в областта на авторските права в областта на културата. Прието е, че от мотивите, изложени в заявлението за предоставяне на достъп по ЗДОИ, които са чисто бланкетни и неконкретизирани, не става ясно как при предоставяне на тази информация би се постигнал целеният от закона ефект - повишаване на прозрачността и отчетността на субект по чл. 3. Органът е счел, че прозират търговски и субективни интереси от предоставянето ѝ, с оглед дейността на заявителя СНЦ „Музикаутор“. Посочено е, на следващо място, че съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. А съгласно чл. 7, ал. 1 ЗДОИ не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информация от общественния сектор, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. В конкретния случай поисканата информация касае упражняване на контролна дейност от длъжностни лица при МК за нарушения на ЗАПСП, която може да се класифицира като служебна тайна. Съгласно чл. 98, ал. 3 ЗАПСП длъжностните лица, извършващи проверките са длъжни да опазват служебната и търговската тайна, станала им известна във връзка с извършваните проверки, да не разгласяват данни от проверките и да използват информацията от проверките само за целите на производството по нарушението. В този смисъл прието е, че за търсената информация в цитираната част от заявлението / т. 2 "до кои"/ е налице и забраната, разписана в чл. 7, ал. 1 ЗДОИ, тъй като същата представлява служебна тайна и не следва да бъде предоставена. Прието е, че в случая не може да се приеме, че информацията е и с надделяващ обществен интерес, тъй като не се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ.

На въпроса по т. 3 от заявление с вх. № 97-00-136/09.12.2024 г., а именно: „В периода от 01.01.2022 г. до 09.12.2024 г. направени ли са и колко са проверките от МК за изпълнението на отправените разпореждания и предупреждения по т. 2“ е предоставена следната информация: Министерство на културата не разполага със справка/и по зададения от заявителя критерий и срок. Министерство на културата, в частност Дирекция „Авторско право и сродните му права“, като задължен субект, няма нормативно задължение в производство по ЗДОИ да изготвя качествено нова справочна информация чрез допълнително аналитично обработване, статистически справки по специално поискани от заявителя периоди и обобщения, само за да предостави налична информация по поставените в заявлението въпроси. Посочено е, че достъп до обществена информация се предоставя, когато действително нейното получаване осигурява целите на правото на достъп до такава информация, а в случая част от нея касае статистика, която никой орган не е длъжен да съставя за целите на ЗДОИ. Търсената информация не е налична такава, което налага да бъде изготвена специално за заявителя. Такова задължение, обаче, не е предвидено в ЗДОИ. Задълженият субект по ЗДОИ не може да бъде задължаван да систематизира и обработва допълнително наличната при него информация единствено, за да бъде удовлетворено конкретно искане, на конкретен субект.

На въпроса по т. 4 от заявлението, а именно: „Какъв ресурс (време, брой служители, размер на отпуснатите финансови средства) на МК отнема една проверка по т. 1“ е предоставена следната информация: Инспекторите от Дирекция „Авторско право и сродните му права“ изпълняват контролните си функции по ЗАПСП в рамките на служебните си правоотношения с Министерство на културата. С Наредбата за командировките в страната се определят условията за командироване в страната, размерите на командировъчните пари (пътни, дневни и квартирни), редът за отчитането им, както и правата и задълженията на командировашите и командированите. Министерство на културата не разполага с документ - нарочна справка, относно ресурса за извършването на една проверка. Органът е счел, че така търсената информация изцяло противоречи на характера и смисъла на ЗДОИ, който предписва право на достъп до обществена информация, съгласно дефинициите ѝ в чл. 9, чл. 10 и чл. 11 ЗДОИ - така, както е създадена и съхранена от задължените субекти. Отбелязано е, че с Решение № 97-00-64/05.07.2024 г. /в частност т. 7/ на главния секретар на Министерство на културата на СНЦ „Музикаутор“ е предоставен достъп до оригинали на отчетни документи за периода 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г., с оглед самостоятелно, съобразно целта на закона, да си изгради мнение за работата на съответната администрация, в т.ч. и за размера на финансовите средства, необходими за една проверка. Посочено е, че заявителят не се е възползвал от предоставената му 30-дневна възможност, с което органът е приел, че процесното искане /припокриващо се с предходното искане по реда на ЗДОИ/, се явява злоупотреба с право.

Решението е съобщено на заявителя на 24.01.2025 г., а жалбата е депозирана в Министерството на културата с вх. № 97-00-136 от 04.02.2025 г.

Представена е Заповед № РД09-377/09.05.2023г. на министъра на културата, с която на основание чл. 28, ал. 2 и чл. 41з, ал. 1 ЗДОИ във вр. с чл. 5, ал. 2 от Устройствения правилник на Министерството на културата на главния секретар на Министерството на културата са възложени правомощия да подписва решения за предоставяне на достъп до обществена информация, както и решения за предоставяне или отказ за предоставяне на информация за повторно ползване по подадени заявления по реда на ЗДОИ.

По делото са представени като писмени доказателства и Решение с изх. № 97-00-66/15.07.2024г., Решение с изх. № 97-00-64/05.07.2024г., Решение с изх. № 62-00-370/25.07.2024г., Решение с изх. № 97-00-90/11.09.2024г., всички издадени от главния секретар на Министерството на културата по

заявления на Сдружение "Музикаутор" за достъп до обществена информация.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна, срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол, и в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 ЗДОИ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обществените отношения, свързани с достъпа до обществена информация, са уредени в ЗДОИ. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение.

Министърът на културата е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, съгласно която разпоредба този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Доколкото поисканата от заявителя информация е свързана с дейности от компетентността на министерство на културата, то министърът е задължен субект по смисъла на ЗДОИ и е компетентен да я предостави или да откаже предоставянето ѝ. Оспореното решение за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация е издадено от компетентен орган – главния секретар на МК, в кръга на предоставените му правомощия от министъра на културата със заповед № РД09-377/09.05.2023 г.

На подаденото заявление е отговорено в писмена форма, с което е спазено изискването на чл. 59 АПК и чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, който изисква писмено уведомяване на заявителя за решението на органа по подадено заявление. Съдържанието му съответства на разпоредбата на чл. 38 ЗДОИ, като са посочени правните и фактически основания за постановения отказ, като са посочени и мотивите, станали основания за органа да откаже да предостави исканата информация. Поради това решението е мотивирано. Отказът е постановен в срока по чл. 28, ал. 1 във вр. с чл. 31, ал. 1 ЗДОИ, съгласно който заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране.

Предвид изложеното съдът приема, че при постановяване на оспорения отказ за предоставяне на обществена информация ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната на акта на процесуално основание. Освен това, съдът поддържа становището, че съществено е това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би стигнал до различен от отразения в решението извод. Такова не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието му с материалния закон - чл. 146, т. 4 АПК. В тази връзка съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Според легалното определение, дадено с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация е: официална - която се съдържа в

актовете, издавани от държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ), и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 ЗДОИ). Според чл. 13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване ограниченията по ал. 2 и отчитане на хипотезите по ал. 4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Следователно, за да се проведе успешно процедурата по предоставяне на исканата от заявителя информация, заявлението трябва да е адресирано до задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ, информацията да отговаря на дефиницията по чл. 2, ал. 1 от закона и фактически да се намира при административния орган. В срока по чл. 28 ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени дали ли са визирани в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя. С нормата на чл. 37, ал. 1 ЗДОИ императивно са предвидени основанията за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, а именно когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2, или когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес, както и когато исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Съгласно чл. 37, ал. 2 ЗДОИ в случаите по ал. 1 се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен.

Както се посочи, ответникът е задължен субект по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по така подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него.

В конкретния случай исканата информация по заявлението следва да се квалифицира като обществена. Действително, съобразно изложените в заявлението съображения, посредством нейното предоставяне се цели създаване възможност да се състави мнение относно дейността на задължения субект. В случая информацията, за която е отказан достъп, така, както е поискана, касае трети лица – множество проверявани субекти, поради което следва да се прецени дали е налице надделяващ обществен интерес от предоставянето ѝ.

Съдът приема, че са налице основания за постановения частичен отказ за предоставяне достъп до обществена информация относно частта от въпроса по т. 1 от заявлението „кои са проверените от МК кабелни оператори по години“ и частта от въпроса по т. 2 „кои от проверените по т. 1 юридически лица...“, а изложените мотиви в оспореното решение в тази връзка са законосъобразни и достатъчни, за да обосноват процесния отказ. Това е така, тъй като съгласно чл. 7, ал. 1 ЗДОИ не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информация от обществен сектор, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. В конкретния случай поисканата информация касае установени от длъжностни лица при МК нарушения на ЗАПСП, която може да се класифицира като служебна тайна, тъй като с оповестяване за извършено нарушение от едно дружество може да се орони престижа на това дружество. Съгласно чл. 98, ал. 3 ЗАПСП длъжностните лица, извършващи проверките, са длъжни да опазват служебната и търговската тайна, станала им известна във връзка с извършваните проверки, да не разгласяват данни от проверките и да използват информацията от проверките само за целите на производството по нарушението. По тези съображения и настоящият съдебен състав намира, че за информацията по т. 1, в частта относно „кои са проверените от МК кабелни оператори по години“, и по т. 2, в частта относно „кои от проверените по т. 1 юридически лица“, от заявлението

е налице забраната, разписана в чл. 7, ал.1 ЗДОИ, тъй като същата представлява служебна тайна и не следва да бъде предоставена. В случая не може да се приеме, че информацията е и с надделяващ обществен интерес, тъй като не се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Понятието „надделяващ обществен интерес“ е дефинирано в § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ и наличието на такъв интерес преодолява защитата на информацията, засягаща третото лице. Съобразно легалната дефиниция "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Доводи в тази насока жалбоподателят не е обосновал нито в производството пред административния орган, нито пред съда.

От изложеното може да се направи обоснован извод, че биха били засегнати интересите на трети лица, в случай че информацията бъде предоставена на заявителя, а и не е налице надделяващ обществен интерес.

Законосъобразен е и постановеният отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по т. 3 и т. 4 от процесното заявление с вх. № 97-00-136/09.12.2024г., доколкото задълженият субект по ЗДОИ не може да бъде задължаван да систематизира и обработва допълнително наличната при него информация единствено за целите на ЗДОИ. В този смисъл е установената съдебна практика, намерила израз, например, в решение № 1126 от 23.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 5496/2019 г., V отд., решение № 5675 от 15.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 7934/2018 г., V отд. Споделя се становището в тази връзка, че изискване за изготвяне на нарочни справки противоречи на характера и смисъла на ЗДОИ, който предписва право на достъп до обществена информация, съгласно дефинициите ѝ в чл. 9, чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ така, както е създадена и съхранена от задължените субекти.

Оспореният акт не противоречи и на целта на закона, тъй като основната цел на ЗДОИ е чрез предоставяне на обществена информация да се даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по ЗДОИ субекти. В конкретния случай предоставяне на данни за трети лица, чиито интереси се засягат от исканата информация, не е относимо към дейността на задължения субект. Поради това, като е приел, че информацията засяга трети лица и при формираните изводи за липса на надделяващ обществен интерес органът е постановил правилно решение.

Предвид изложеното съдът приема, че не са налице основания за отмяна на оспорения отказ, тъй като същият е правилен и законосъобразен, поради което и следва да бъде потвърден, съответно жалбата подлежи на отхвърляне.

Относно разноските в производството.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски. В полза на ответника се дължат разноски, като своевременно ги е претендирал. При определяне размера на разноските, които следва да се възложат в тежест на жалбоподателя, съдът съобрази разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, както и фактическата и правна сложност на делото, обема на извършените действия от пълномощника на ответника по осъществяване на процесуално представителство и защита, поради което приема, че в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „Музикаутор“ против Решение с изх. № 97-00-136/22.01.2025г. на главния секретар на Министерството на културата в обжалваните части по т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4, с които се отказва достъп до исканата обществена информация.

ОСЪЖДА Сдружение „Музикаутор“ да заплати на Министерството на културата сумата от 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно съгласно чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: